

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾

257 Allah, iman edenlerin velisi, koruyucusu, emrinde oldukları otoritedir. Onları şüphe, inkâr ve cehalet karanlıklarından, hidayet, iman ve ilim aydınlığına, nura çıkarır.

Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuuraltına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenlerin velileri de putlaştırılmış, zâlim, azgın diktatörler, idareler, şeytanî güçlerdir, tâğuttur. Onları hidayet, iman ve ilim aydınlığından, nurdan; şüphe, inkâr ve cehalet karanlıklarına götürürler. Onlar cehennemliktirler. Onlar orada ebedî kalırlar.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
رَبِّىَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٨﴾

★ **258** Allah kendisine zenginlik ve saltanat verdiği için, şımararak, Rabbi hakkında deliller getirerek İbrâhim'le tartışanı, diktatör Nemrud'u görmüyor musun? İbrahim:

“- Yaratan, yaşama kabiliyeti, gücü ve varlıklara işleyiş düzeni veren, koruyan, kontrol eden Rabbim, hayat veren ve eceller gelince ölümü gerçekleştirendir” dedi. Nemrud:

“- Ben de hayat veririm ve ölümü gerçekleştirim” diye karşılık verdi. İbrâhim:

“- Allah güneşi doğudan doğduruyor. Haydi sen de batıdan doğdur” dedi. Kulluk sözleşme-sindeki ortak taahhüdünü, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuuraltına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden Nemrud şaşırıp kaldı. Allah, inkârı, isyanı alışkanlık haline getirmiş, zâlim, müşrik bir kavmi, hidayete, doğru yola sevkette lütfunda bulunmayacak.

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي
هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ
لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ
كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ
أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾

259 Yoksa sen, altı üstüne gelmiş, ıpissız kalan bir şehre uğrayan kimsenin gördükleri karşısında:

“- Bu şehri, böyle bir ölümden sonra Allah nasıl diriltecek?” diyen kimse gibi mi düşünüyorsun?

Sualî soran kimseyi Allah yüz sene ölü halde bulundurdu. Sonra onu diriltti. Ona:

“- Burada ne kadar kaldın?” diye sordu. O:

“- Bir gün kaldım veya bir günden biraz daha eksik bir süre” dedi. Allah:

“- Hayır, yüz sene kaldın. Öyle iken yiyeceğine, içeceğine dikkatlice bir bak, henüz bozulmamış. Hele eşeğine bak. Seni insanlara bir ibret haline getirelim, bir uyarı yapalım diye böyle yaptık. Şimdi sen bütün dikkatini toplayarak kemiklere bak, incele, onları nasıl düzenliyor, sonra kemiklerde tomurcuklanma oluşturup uzatarak, yoğunlaştırarak, kaynaştırıp kemikten iskeleti etle kasla örtüyoruz” dedi. Ölüleri diriltme konusu, böylece kendisine açıklanınca:

“- Şimdi, Allah'ın her şeye gücünün, kudretinin yettiğini bilir hale geldim” dedi.